

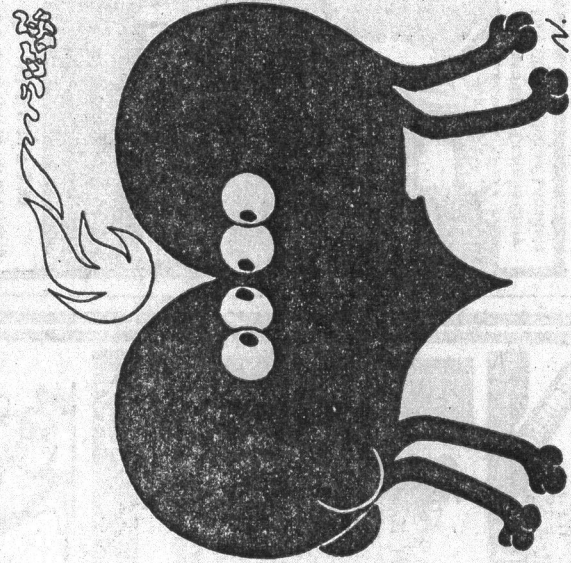
Han og Hun

Jeg har i grunden altid været overbevist om, at der intet er så fascinerende og fremmedartet som netop den ordinære, intet så betagende og bizart som netop det banale. Det er derfor ikke så forbloffende, at når man nu om dage går ud i byen og vader i mere og mere demonstrative bosser, lesbiske og transvestitter — at man så synes, de morsomste og mest mangesidige pardan- nelser er 'de almindelige', de heterosexuelle.

Af alle byens mærkværdige menneskelige fænomener er intet så opslugende som *parret*: Han og Hun, den go' gamle organiske model, så selvfølgelig og ligetil som jazztrioen med klaver, bas, tromme — eller som pladesamlere (discophiler) siger: p, b, dm.

Mænd og kvinder kan så mange grusomme, glade og gyserlige lege med hinanden. Måske er det som følge af denne indbyrdes evne til at få det bedste og det værste ud af hinanden (og ofte samtidig), man kan opfatte det sådan — som sælg C. K. Chesterton gjorde — at mennesket er et firbenet dyr. Sådan at manden intet menneske er, kvinden heller ikke — men et par, en m/k, er et *menneske*.

Jeg glemmer aldrig en billig kriminalroman, jeg læste engang som teenager. Den handlede om en mand der havde fået en ide. Hver gang han syntes hans kone opførte sig som en idiot, eller var fortvivlende unfair eller urimelig, så satte han en streg i en notesbog. Hver gang hun glædede eller tilfredsstillede ham (nej,

Tegning: Peder Nyman

to mennesker af hver sit køn sidde over for hinanden ved et bord og 'tale sammen'. Det er ofte mere dramatisk og mere såkaldte 'absurd teater'.

Forleden sad jeg således alene imellem to par, hver for sig både et studium og et stadium. Til venstre var det indlysende, at fruene var det med

'en ven', og de var fejtede over for hinanden. Hun underholdt ham hele tiden om de problemer hun havde med sin mands familie. Hvis han virkelig var varm på hende, må det sandelig have været spændende for ham.

Til højre var det et ungt par,

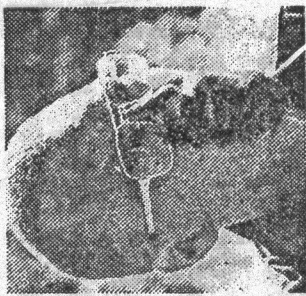
Dagen efter så jeg et andet par udfolde sig på Cafe Sommersko. De skændtes, moderne og frisindet som folk der ikke har noget at skjule, en halv time med højrostede råb. Så så *hun* ud som om hun havde det meget bedre. Hun var lettet, det var sluppet ud, nu kunne hun svæve, nu havde hun endda overskud nok til at sende ham et stort smil og begynde forfra på en flirt.

Desværre var det, kunne man se med et halvt blik, for sent for *ham*. Det var ikke hans psykologi. Han var ødelagt for den næste dags tid.

Og de gik hver for sig. Ikke som et andet par senere samme aften der ligeledes skændtes sammesteds. Den gik hurtigt og tæt.

'Hvis du tager det på den måde' hørte jeg hende pludselig sige, 'så siger jeg ikke et ord mere!'

Han tændte en cigaret og sagde bare: 'O. K.'

Dan Turèll i byen

'Hvor det ligner dig!' sagde hun så, oprigtigt skummende af raseri. 'Er du da *slut ikke* interesseret i hvad jeg har at sige?'

Alt sammen sikkert karakteristisk for mange forhold. Som min erfarne veninde sagde: 'Nej, jeg har aldrig brudt mig om 'faste forhold'. Har du ikke lagt mærke til, at parvina altid begynder med *par*?

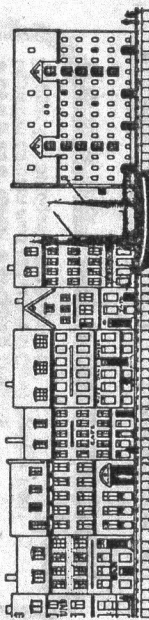
Et spise godt sted

Den store frokostbuffet i restaurant Pakhuskælderen på 71 Nyhavn Hotel er en oplevelse. En af de helt gode.

Alt godt fra havet, haven og marken. Her kan man udvælge sig lige netop det, man bedst kan lide. Og det kan man blive ved med.

Også lørdag og søndag.

Pakhuskælderen

71 Nyhavn Hotel, Nyhavn 71, 1051 København K
Tlf. 01-11 85 85. Telex 27 558